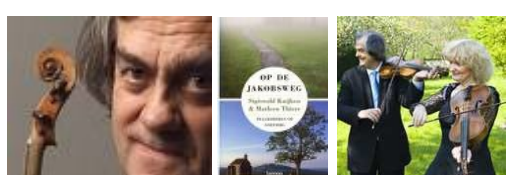

Mooie en bijzondere foto's? Stuur ze ons met uw verhaal! [\[Hier\]](#)

Klik op afbeeldingen voor meer informatie!

Van harte welkom!

Het bestuur van de vereniging Pelgrims-
wegen naar Rome nodigt u en uw partner
uit voor de Algemene Ledenvergadering
2009. Deze vergadering wordt gehouden
tijdens de tweede ledendag van de ver-
eniging op zaterdag 14 november 2009 in
College de Heemlanden, De Slinger 48 te
Houten. Aanvang 12 uur (zaal open om
11.30 uur). Er is gratis parkeerruimte en
het NS-station is *om de hoek*. Er is weer
een Piazza PnR waar wandelaars en fiet-
sers elkaar kunnen ontmoeten. Ook wordt
een Pelgrimsparade gehouden, waarin
spannende hoogtepunten en moeizame
passages in een interactieve presentatie
de revue passeren. [Sigiswald Kuijken en](#)
[Marleen Thiers](#) verzorgen samen een le-
zing: **Pelgrimeren op oneindig**.
Stuurt u ter bevestiging van uw komst
graag zo spoedig mogelijk een [mail!](#)

Overzicht routes naar Rome!

Welke Alpenovergang nam u?
[Laat het ons weten!](#)

Uw [ervaringen als fietser](#) doorge-
ven aan de Romegangers van
morgen?

Programma

zaterdag 14 november Houten

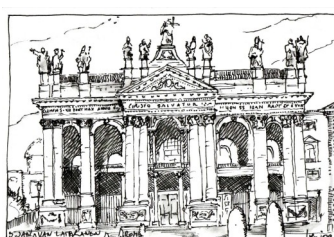
Vanaf 12.00 uur Piazza PnR

12.45—13.30 uur ALV

14.00 uur Pelgrimeren op oneindig

15.30 uur Pelgrimsparade

Tot 17.00 uur Piazza PnR

SPQR Kan ook betekenen...

Sapiens Populus Quarit Romam

(Wijs volk verlangt naar Rome)

Fietsen naar Rome met pech onderweg (2)

Op een landbouwweg in Tübingen, met lekker veel split, krijgt mijn vrouw een lekke band. Op zich geen probleem maar door de scherpe steentjes zit er ook een scheur in de buitenband en natuurlijk niet in de *kevlartaag*. Op alles is gerekend, dus heb ik ook een reserveband bij me en leg deze erom. De waardeloze band wordt toevertrouwd aan de dichtstbijzijnde afvalbak. Onderweg genieten we van de bloeiende boomgaarden maar bij aankomst in Bregenz zie ik dat mijn achterbagagedrager wat scheef hangt. We willen een paar dagen op de camping aan het meer blijven en met enige improvisatie kan ik de buizen van de drager weer in vorm terugbui-
gen. Het is vrij dik aluminium dus het is wel oppassen geblazen! Na een mooie tocht over de nog besneeuwde Arlbergpas en een rustdag in Pettneu komen we op de camping van Ried. Enige uren na ons komt er een Nederlander het terrein op en die heeft pech met zijn fiets. Ik kan hem niet helpen maar de campingbeheerder weet een adres en brengt zijn fiets weg (op zaterdagmiddag!). Een paar uur later is hij terug en de reparatie kost €160,00! Maar het euvel is nog niet goed verholpen. Ik adviseer hem om in een wat lagere versnelling door te fietsen naar Merano en daar een fietsmaker te zoeken. Twee dagen later zijn wij daar zelf ook en komen wij hem 's avonds overgelukkig tegen. Alle problemen zijn opgelost. We fietsen de Povlakte door en in Bologna zie ik dat mijn bagagedrager weer scheef hangt en nu laat het aluminium zich niet meer terugbuigen en breekt spontaan. Later op de dag willen wij toch naar het centrum van de stad en wonder boven wonder is er een fietswinkel aan de overkant van de weg. Met gevaar voor eigen leven steken we de verkeersweg over en de man heeft exact dezelfde bagagedrager in voorraad. Tot op heden gebruik ik hem nog steeds met veel plezier.
Op onze verdere tocht naar Rome hebben wij geen last meer van pech onderweg.

Henk Vink

Pelgrims dit jaar op weg!

Jans en Thea Doorn arriveren met gemengde gevoelens

Guus van Es heeft het volbracht!

Cor Blokdijk en Henk Draayer hebben ook hun missie volbracht!

[Klik op de foto's!](#)

Kim loopt

Na de middelbare school wist Kim Klemann nog niet zo goed, wat ze moest gaan studeren, en wilde eerst eens iets heel anders doen wat ze nog nooit had gedaan. Nu had ze daar de tijd nog voor. Van anderen had ze al wel eens gehoord over lopen naar Santiago, en dat leek haar wel wat. Wandelervaring of training: nihil, maar ze ging gewoon in 2006 – op haar eentje – en het was haar geweldig bevallen. En zoals zoveel anderen merkte ook zij, dat het een ervaring is die verslavend werkt. Ze baalde ervan dat het afgelopen was, merkte dat ze nog helemaal niet klaar was met lopen. Toen ze dus na Santiago nog steeds niet wist wat ze zou gaan studeren, besloot ze in 2007 eerst nog maar eens naar Rome te gaan lopen.

Een jonge vrouw, die zo iets op haar 20e, 21e doet, daar was ik benieuwd naar en wilde haar interviewen. Zo gemakkelijk ging dat niet, ze had het erg druk met haar studie (2 dagen per week Pedagogiek aan de school Windesheim in Zwolle) en een baan (3 dagen per week leidinggeven in café-restaurant met geestelijk gehandicapten) en de zorg voor dochtertje Leonor, maar het kon 's maandags, dan was ze thuis.

Op haar website "Kimloopt.nl" zag ik al foto's van haar kleine oranje éénpersoons tentje, waarmee ze meestal in het wild kampeerde onderweg. Toen ik voor mijn interview bij haar en haar dochtertje – een lief krullenbolletje van bijna anderhalf – thuis kwam in Zutphen, had ze dat tentje in de woonkamer opgezet om het me te laten zien: klein, knus, er paste precies één smal persoonje in.

Ik vroeg: was je niet bang, zo alleen in de eenzaamheid 's nachts in het wild?

[\[lees verder\]](#)

interview: Ruud Bruggeman

Niet meer kamperen in Italië...

Na Aosta heb ik nog niet gekampeerd omdat het gewoon geen toeristisch gebied is en campings ontbreken. De tuinen en boerderijen zijn rommelig en dat trekt lekker rustig kamperen niet aan. En dan die honden, gelukkig achter een hek, maar ze lusten die pelgrims met hun vreemde uitdossing rauw. Wat een bewakerij volkje, er is weinig vertrouwen in de medemens. Hoewel...de ontmoetingen zijn van een geheel andere soort én ervaring. In Nus ben ik Don Camillo tegengekomen. Hij bestierde een heel gebied met wel 10000 gelovigen. En of ik maar even wilde helpen in het parochiehuis (mijn slaapplek) om het blaadje te sorteren naar gebied van bezorging. Wel lachen, want met een glas wijn erbij lukt dat wel. Later samen gegeten in het dorp en dat is met mijnheer pastoor een heel bijzondere ervaring. Trots liet hij mij met een omweg nog een verlicht kasteel zien, een waar promotor van de streek dus. Er zijn meer Camillo's hier. In Roebio werd ik ontvangen door een dikbuikige Don die met veel interesse mijn avonturen hield. Nu toe aan horend. Daarna werd er een telefoontje geplaatst en kwam er zo'n jonge, kale, betattoode Italiaan me ophalen in de Audi van de Maître... [\[lees verder\]](#)

Ben Teunissen

Als u wilt dat we uw naam van onze verzendlijst verwijderen, [klickt u hier](#).

Vragen of opmerkingen? Stuur een e-mail naar info@pelgrimswegen.nl

